

rekeket is várunk, és tőlük reméljük azt, hogy középiskolába vagy szakmunkásképzőbe jutva ők próbáljanak maguk köré gyerekeket gyűjteni, vagy a pedagógusokhoz fordulni, hogy honismerettel foglalkozzanak.

Érthetetlen számunkra, hogy olyan városban, mint például Tata, nincs honismereti szakkör, holott számos múzeummal rendelkezik. Talán a kényelem miatt, mivel már készen van az összegyűjtött anyag, tehát inkább passzív múzeumelvezetre szorítkoznak a történelem iránt érdeklődő gyerekek. Ugyanakkor olyan városokban, mint Komárom, ahol csak kis múzeumi egység van, vagy Oroszlányban, ahol egyáltalán nincs múzeum, nagyon jól működő honismereti szakkör van.

Ezeknek tulajdonképpen következő szakasza a múzeumbarát kör. Amikor a gyerekek kinőnek a honismereti szakkörből, meg amikor a honismereti táborokban részt vettek, automatikusan tagjai lesznek a múzeumbarát köröknek, s a múzeumbarát körök problémája is itt oldódik meg, mert az előregedés veszélye fenyegette őket mindaddig. Úgy érezzük, hogy a honismereti táborokban tapasztalatot szerzett fiatalok bekerülve a múzeumbarát körökbe, sokkal komolyabb támaszai lesznek a múzeumoknak is.

Azt meg kell mondanom, hogy ezt a nagy munkát csak együtt tudtuk és tudjuk elvégezni: a megyei művelődési központ, a könyvtár, a levéltár eddig is maximálisan segítette a honismereti munkabizottságunkat.

Győrfi László:

A hon ismerete és védelme szorosan összekapcsolódik

A hon ismerete és a hon védelme édestestvérek, és azt hiszem szorosan összefüggnek. Ezzel kapcsolatosan szeretnék beszámolni egy illegális tevékenységről. Mi ugyan a hadseregen belül nem úgy nevezzük, hogy honismereti kör, ipartörténeti, vagy üzemtörténeti kör, de meg kell mondani: az utóbbi 10 évben a hadseregen belül kifejlődött a honismereti mozgalom és szervezeti keretet adott számára a Honvédelmi Minisztérium. Mindez elkezdődött az úgynevezett hagyomány-szobákkal, hagyományismerettel, a hadsereg, az elődök történetének kutatásával. Ma eljutottunk oda, hogy alakulatainknál kb. 200—250 csapatmúzeum létezik. Ezekből 80—100 igen jól működik, a többi az anyaggyűjtés szakaszában van. Meg kell mondani, hogy a bevonult fiatalokon szinte mérni lehet, hogy az adott területen milyen módon foglalkoznak a haza, a szülőföld, a szűkebb vagy éppen az egész Magyarország történetével. Ez nemcsak a csapatmunka anyagának az összegyűjtésében, szakszerű elrendezésében nyilvánul meg, de közvetlen hatással van a harci képzésre, a katonai feladatok végrehajtására is. Amit az ember ismer, szeret, amiért aggódik, annak a védelméért sokkal többet tud tenni, és szerintem, ez a honismeret hallatlan nagy jelentősége, legalábbis a hadsereg szempontjából. A hon ismerete és a hon védelme így szorosan összekapcsolódik és a Honvédelmi Minisztérium részéről csak dicsérni, támogatni tudjuk ezt a tevékenységet. A magunk részéről a jövőben is azon leszünk, hogy lehetőségeinket a Honismereti mozgalom rendelkezésére bocsássuk. Másrészt a honismereti szakembereihez fordulunk, hogy segítsenek nekünk a katonai hagyományok, a csapat-hagyományok gyűjtésében, ápolásában. Az ilyen csapatmúzeumok vagy honismereti emléksobák ugyanis nemcsak a katonai élet történetét, hanem a város, a megye életének a történetét is bemutatják.

A hadseregen belül hármask feladat valósul meg. Egyrészt a katonai kiképzés, másrészt a népgazdasági építőmunka, harmadrészt pedig az ifjúság nevelése, a nevelés feltételeinek a megteremtése. Ez bizonyos kapcsolatot jelent a honismereti mozgalommal, és javasolom, hogy ezt a lehetőséget jobban vegyük igénybe, és akkor a hon ismerete és a hon védelme tényleg szervezett kapcsolatba kerülne, s mindkettő erőszódné ezáltal.